

НЕНАЧЕ НАРОДИВСЯ ЗНОВУ!

Не думалось й не сподівалось,
Що завтра день святковим буде,
Бо радощів тепер так мало,
Та й тих не помічають люди.

Але в мені мов перемкнулось –
Святковий настрій проявився
Й душі щось в п'ятницю торкнулось,
Неначе знову народився.

Заряд енергії по тілу
Пішов і я забув про втому,
Вона немов кудись поділась
Став лад наводити у домі:

Пропилососив і вологе
Зробив в квартирі прибирання,
Було життя моє убогим,
Тепер виблискує у гранях.

М'ясне поставлено тушитись,
Я пробую себе у ділі,
Бажання відчуваю жити
Й вже з нетерпінням жду неділі.

Причини цій метаморфозі

Прості, банальні і буденні...
Сімдесят другий на порозі –
Шляхи Господні незбагненні!

Хіба тут є чому радіти?
Старий і немічний вже з виду,
Ніяк не можу зрозуміти
Свою закручену планиду!

Мені від цього аж цікаво –
Неначе народився знову,
Й надовго це чи тимчасово –
З собою сам веду розмову.

Дата написання вірша: 2022-06-04